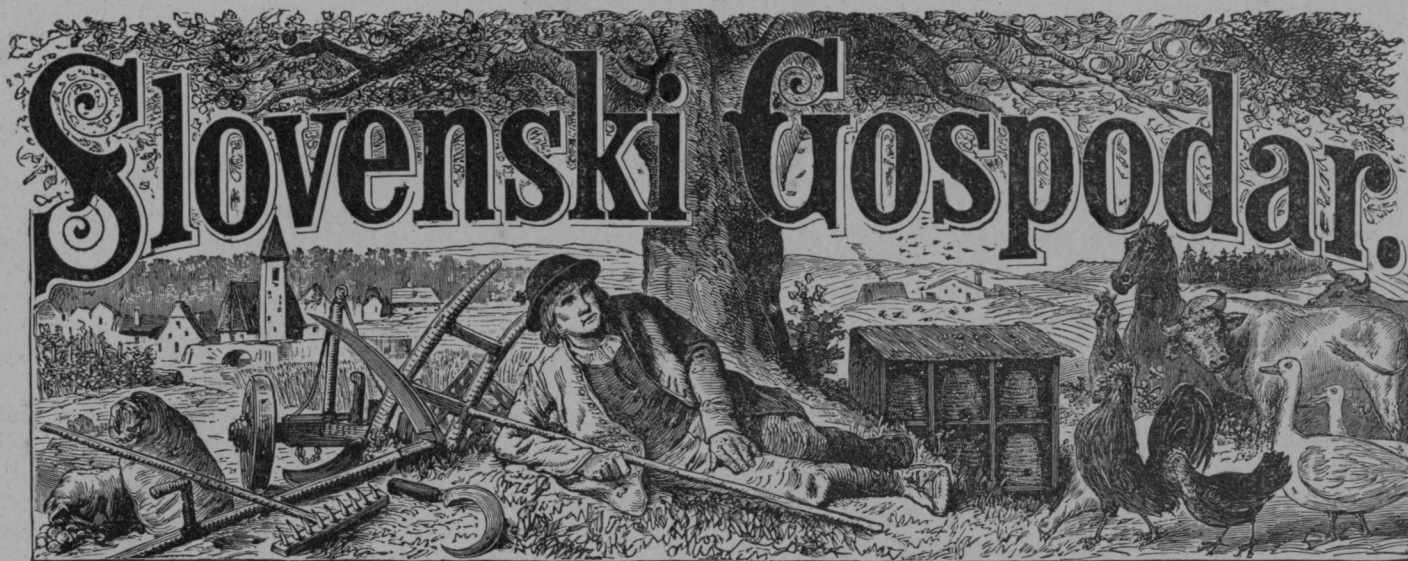

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

„Katol. politična društva“.

Svoje dni smo imeli na slov. delu naše dežele več »katol. političnih društev« in v njih je bilo krepko katoliško-narodno življenje. Le-ta društva so bila v prvi vrsti sredstvo, s katerim so se slov. kmetje izvili iz spon nemškutarije, ali odkar je nemškutarija nekaj popustila, pozaspalo je tudi življenje v teh društvih, če že niso čisto zamrla. Sedaj živi le še malo število teh imenitnih društev in človek jih lahko sešteje na prste ene roke. Ali še ta, ki živé, kako malo se sliši ali bere o njih! In vendar bi se lahko prav v teh društvih razpravljale politične zadeve in reševale v katoliškem, narodnem duhu.

Častno izjemo imamo v tem še pri katol. polit. društvu v Konjicah; le-to še živi in krepko dela ter obhaja svoja zborovanja vselej z mičnim vsporedom in o pravem času, zato pa prihaja tudi vsakokrat obilo slov. kmetov na-nje ter odhaja z njih vsakdo okrepan in unet za naše narodne koristi. Ker želimo, da se katol. politična društva zopet oživijo, saj so tudi naši časi jako nevarni naši katoliški veri in je dokaj političnih vprašanj, o katerih se lahko na njih zborih razpravlja, zato radi prepustimo na tem mestu besedo odboru »katol. polit. društva« v Konjicah, ki vabi na prihodnje svoje zborovanje tako-le:

V nedeljo, dne 15. oktobra 1893 popoldne ob treh bode zopet zborovalo naše »katoliško politično društvo« v Konjicah. K temu zborovanju vljudno vabi društveni odbor vse svoje društvenike in tiste, ki hočejo temu društvu pristopiti. Ni treba omenjati, kolikega pomena je to društvo. Rečemo le, naj bi bilo ono prav toplo ognjišče, okoli katerega bi se zbirali zavedni možje vsega okraja, da bi se ogrevali za našo sveto vero in za mili narod slovenski.

Naše društvo se je porodilo pred 23 leti, v onih burnih časih, ko je lažiliberalizem najlepše cvetel. Ono

je v tem času že veliko storilo, da se vtrdi versko prepričanje in se prebudi narodna zavest. V svojih raznih izjavah je ono glasno tirjalo ravnopravnost slovenskega jezika v šoli in uradu. Hvala večnemu Bogu, očitno je začel pojemat lažiliberalizem, zato pa še ne sme mirovati naše »katol. politično društvo«. Dela pa še mu pač ne manjka. Kje je še toliko zaželeno in v postavah zagotovljena enakopravnost slovenskega jezika, kje slovenskemu kmetu vgodnejša volilna pravica? Kje toliko drugih za obstanek kmeta, kakor rokodelca in obrtnika neogibno potrebnih postav?

In ravno naše društvo ima ta blagi namen pripomagati k splošnemu blagostanju. Ta svoj vzvišeni namen bo pa le tedaj doseglo, ako bode vdeležba od strani udov prav obilna. Zato bodite vi domačini, vi sosedje Šentjernežani, Žičani, Ločani, Čadramljani, Prihoveljani in vi vsi drugi, katerih sijajna imena so v matici »kat. političnega društva« častno upisana, s temi vrsticami bratski povabljeni k zborovanju v Konjice. Združimo se k skupnemu složnemu delovanju na katoliški podlagi za mili slovenski rod, za čast in slavo skupne avstrijske domovine, po vzvišenem geslu svetlega vladarja: »Z združenimi močmi!«

Cerkvene zadeve.

Red frančiškank vednega čiščenja najsvet. sakramenta v Mariboru.

Če pogledamo v šematizem lavantinske škofije, prepričamo se, da »Slov. Gospodar« še nikdar ni mogel svojim čitateljem poročati o naselitvi novega reda v Mariboru. Usmiljene sestre so namreč prišle 1843, šolske sestre pa 1864 v Maribor, prihod frančiškanov pa v šematizmu ni zapisan. Vedel je pa »Slov. Gospodar« letos že marsikaj lepega pripovedovati o obhajanju petdesetletnice sv. očeta papeža Leona XIII. v Mariboru in drugod. V spomin na petdesetletnico škofovanja pa-

peža Leona XIII. priseli se tudi novi red v Maribor; njegovo ime je: »red frančiškank vednega češčenja najsvetejšega sakramenta«, in udje tega reda pridejo v soboto, dne 30. septembra, ob 2. uri popoldne, iz samostana Levovskega (v Galiciji). Ko so naš milostljivi knez in škof Mihael zadnjič obiskali sv. očeta v Rimu in jim poročali o naselitvi frančiškank v Mariboru v spomin papeževe petdesetletnice, so se sv. oče tega jako razveselili.

Glavni namen novemu redu je vedno češčenje najsv. sakramenta. Sv. Rešnje Telo je v njih cerkvi (za zdaj kapeli) noč in den izpostavljeno in vsako uro moli nekaj sester pred Najsvetejšim. Skupno pa in glasno molijo breviri pred Najsvetejšim in sicer latinski, kar popolnoma razumejo. To nalogo imajo sestre stroge klauzure t. j. one, ki brez dovoljenja mil. knezoškofa ne smejo iti iz samostana in brez tega dovoljenja ne more tudi nikdo iti v njih prostorije. Sestre navadne klauzure pa smejo (kakor n. p. šolske ali usmiljene sestre) iti iz samostana in te morejo tudi bolnikom na njih domu streči. Častite frančiškanke pečajo se tudi z napravo cerkvenih paramentov. Vidi se toraj, da red frančiškank in naša družba vednega češčenja imata skoro enaki namen, le da ga redovnice dosegajo v višji meri, kakor družbeniki vednega češčenja.

Z najvišjim dovoljenjem Njih Veličanstva od 1876 smejo se častite sestre frančiškanke naseliti v vseh deželah, zastopanih v državnem zboru na Dunaju. Naše čitatelje bo morebiti zanimalo zvedeti, da je pokroviteljstvo samostana frančiškank v Mariboru prevzela Nj. ces. in kralj. visokost, presvitla nadvojvodinja Blanka, rojena princesinja Burbonska, soproga nadvojvode Leop. Salvatorja. Visoka gospa je tudi pokroviteljica samostana frančiškank v Levovu in pogosto obiskuje njih cerkvo in samostan. Svojo skrb za Mariborski samostan razodela je presvitla nadvojvodinja s tem, da se je do našega milostljivega knezoškofa obrnila s posebno prošnjo, naj bi blagovolili samostan frančiškank vednega češčenja najsv. sakramenta priporočiti prečastiti duhovščini in vernikom svoje škofije in naj bi se to zgodilo tudi po časnikih. Ker nas tako visoka gospa z besedo in zgledom vspodbuja k češčenju najsv. sakramenta, bode se gotovo vsakdo izmed nas v prihodnje rajši trudil za čast presv. Rešnjega Telesa.

Zakaj je sv. katoliška cerkev vpeljala red vednega češčenja? Zato, da bi udje tega reda Jezusa v najsv. sakramentu vedno molili in častili, ga odškodovali za zanikernost, nečast in razžaljenje slabih kristjanov in mu nadomestovali češčenje onih, ki pri najboljši volji nimajo za to priložnosti. Nekak začetek temu redu je bila »vedna molitev« akojmitov (t. j. ne spijočih) v izhodnji cerkvi. Ti redovniki so se po oddelkih tako menjavali, da so brez prenehanja v cerkvi breviri molili ali psalme peli, tedaj so opravljali »vedno molitev«. Njih začetnik, sv. Aleksander (umrl okoli 430), je okoli leta 400 ustanovil prvi samostan ob Evfratu, in ne dolgo potem drugi v Carigradu. V poznejših časih so to »vedno molitev« in pa »češčenje sv. Rešnjega Telesa« zedinili in v 17. stoletju je nastal poseben ženski red z namenom, vedno častiti in moliti najsv. sakrament. Od tega časa širil se je red vednega češčenja skoro v vse dežele evropske. V našem cesarstvu nahaja se red vednega češčenja razun v Levovu samo še v Inomostu na Tirolskem. Razloček med Levovom in Inomostom je le ta, da je v Inomostu sv. Rešnje Telo izpostavljeno samo po dnevu, od 6. ure zjutraj do 6. ure zvečer.

V Mariboru imajo frančiškanke svoj samostan v prejšnjem Girstmayrovem hramu, med mestnim parkom in Tappeinerjevim trgom. Vzhodni trakt spremenjen je v začasno kapelo. Cerkev presv. Srca Jezusovega pozida

se poznej. Kapela frančiškank bo celi den odprta. Pred Najsvetejšim gorijo noč in den voščene sveče, katerih se toraj veliko potrebuje. Vrlo dobro delo stori, kdor sveče v čast najsv. sakramentu daruje.

C. Š.

Kn. šk. bogoslovje v Mariboru.

V tukajšnjo kn. šk. bogoslovnico so vsprejeti: A. Drogenik iz Kostivnice, Fr. Bohak iz Poličan, J. Erker iz Laporja, Iv. Grobelssek iz Žič, Jož. Hohnjec od Sv. Petra pod Slov. gor., Frid. Horvat od Sv. Lenarta pri Veliki nedelji, Iv. Jancič iz Laporja, Jož. Krohne iz Radeč, Fr. Kruljč iz Brežic, Jož. Musi iz Vranskega, Jož. Panič iz Središča, Al. Potočnik iz Središča, J. Povalej od Sv. Jurija ob južni žel., Jož. Somrek iz Čadrama, Fr. Strelec od Sv. Marjete niže Ptuja, Anton Šorn iz Celja, Ivan Topolnik od Sv. Križa pri Ljutomeru, Fr. Trop iz Ormoža, Mat. Zemljčič od Sv. Petra pri Radgoni, Melh. Zorko iz Zdol, Jož. Žekar iz Olimja. Novo šolsko leto 1893/4 začne se v nedeljo, 1. oktobra, popoldne ob 5. uri z duhovnimi vajami.

Gospodarske stvari.

Kmetijski poduk.

Po izvestju vis. c. kr. ministerstva za poljedelstvo poučevalo je v letu 1892 na Štajarskem na različnih zbiorih in shodih in pri drugih sposobnih priložnostih (redne gospodarske šole tu niso štete) 15 oseb ljudstvo v raznih gospodarskih strokah. Ta pouk vršil se je deloma vsled odredbe c. kr. kmetijske družbe štajarske, deloma je bil povzročen po c. kr. družbi za konjerejo na Štajarskem, a v nekaterih slučajih odredilo je pouk c. kr. poljedelsko ministerstvo samo.

Poučevali so pa ti-le gg.: C. Grössbauer, Fran Matiasič, Ivan Bele, c. svetovalec in generalni tajnik kmetijske družbe, Fridr. Müller, ravnatelj kmetijske šole v Grottenhofu, Jul. Hansel, dr. Th. pl. Weinzierl, Anton Stigler, Fr. Knauer, J. Mach, Rich. Possek, M. Jelouschek, F. Blumauer, Jos. Knidig, M. Kunz in E. Opitz.

Pri predavanjih bilo je navzočih skupno okoli 8000 (osem tisoč) oseb. Poučevalo se je o sadjereji v obče, zatem še posebej o vzgoji sadnega drevja, o sadnih škodljivcih, o koristi ptic pevk in njih varstvu, o napravi sadnega vina; dalje o vinoreji sploh, o ameriških trtah in njih cepljenju, o škropljenju proti peronospori, o trsnej uši in drugih trsniških škodljivcih, o gnojenju sploh in o gnojenju vinogradov posebej, o umnem kletarstvu; o šolskih vrtih, o vrednosti gospodarskih društev in zadrug, o sejanju različnih semen, o kupovanju semenja, ter o kakovosti primerne semena, o obdelovanju zemlje sploh, o gospodarskih škodljivcih sploh, ter kako se njih braniti; kako naj poljedelci za varstvo svojih interesov skrbijo; o živinoreji, o dobavi stelje, o gospodarstvu z gnojem, o izboljševanju gospodarskih zemljišč, o izkoriščenju vod; o goji perutnine, o gospodarskih denarnih zavodih, o hišnih vrtih in o zelenjadarstvu, o šparglju; o umnem travnikarstvu in popis važnejših trav in zelišč, katere so posebne vrednosti za krmo, o gozdarstvu in gozdniških škodljivcih, s posebnim ozirom na škodljivca, imenovanega »nona«; o odvodenju in nasprotno o napajanju travnikov, o gnojenju travnikov; o vzgoji rogate živine, o bikih, o hlevih, pomoči pri porodu, boleznih, popis nekaterih živinskih pasmin, kuga in postava; svinjereja; konjereja; vzgoja, krmljenje, paša, kupovanje konj, zobje in starost, sejmi; skrb na kopita itd. Pri predavanjih vršil se je, kolikor

se ja dalo, tudi praktični poduk v dotični stroki. — Posebno je to omeniti gledé predavanj gg. Grössbauer, Matiašič, Bele in Stigler.

Izmed vseh predavanj — 132 — vršila se je večina v nemškem delu dežele, nekaj predavanj bilo je pa tudi v slovenskih delih dežele tako, da je bilo skupno 78 predavanj nemških, a 54 slovenskih. Udeležba je bila seveda različna. V obče se sme reči, da je vdeležba pri predavanjih v nemškem delu bolj enakomerna, kakor v slovenskem delu.

Pri predavanju v nemških krajih je bilo povsod najmanj 15 oseb navzočih, med tem, ko se to pri slovenskih predavanjih ni vselej zgodilo. Nasproti so se pa Slovenci v obče predavanj vdeležili v večem maksimalnem številu; zastopanih je bilo namreč maksimalno po 40 do 300 oseb.

Pri vseh slovenskih predavanjih je bilo skupno čez 3000 oseb navzočih; predavali so pa pri teh gg. Matiašič, Bele in Jelouschek.

C. kr. ministerstvo za poljedelstvo rado podpira potovalni gospodarski pouk, ter je v prejšnjem letu 1892 v to stroko potrošilo 40.000 gold.

Konjereja.

Dne 18. septembra vršilo se je v Šmariji premo-
vanje kobil in žrebet. Prignalo se je nad sto glav. Pre-
mije so dobili sledeči posestniki:

1. Gašpar Senica s Ponkvice prvo državno darilo po 25 gld. in srebrno svetinjo;
2. M. Metličar od Sv. Vida državno darilo po 20 fl.;
3. Janez Marguč s Ponkve deželni dar. po 15 fl.;
4. Jožef Sančič s Ponkve okrajni dar. po 10 gld. in svetinjo;
5. Štefan Obreza od Sv. Vida okr. dar. 10 fl.;
6. Albin Pečar iz Imenega okr. dar. 10 fl.;
7. Janez Črešnik iz Tepine drž. darilo 20 fl. in srebrno svetinjo;
8. Tomaž Stoklas iz Dvora drž. darilo 15 fl.;
9. Jožef Vrečko iz Perovca pri Konjicah deželno darilo 15 fl.;
10. Janez Vehovar iz Imenega okr. darilo 10 fl. in bronasto svetinjo;
11. Franc Žohar iz Tepine okr. dar. 10 fl.;
12. Anton Žuraj iz Hrastja okr. dar. 10 fl.;
13. Štefan Obreza od Sv. Vida državno dar. 15 fl. in srebrno svetinjo;
14. Jurij Šolar iz Tepine drž. dar. 15 fl.;
15. Jožef Kos iz Pristove dež. darilo 15 fl.;
16. Val. Metličar od Sv. Vida okr. dar. 10 fl. in srebrno svetinjo;
17. Anton Bevcer iz Zibike drž. dar. 15 fl. in srebrno svetinjo;
18. Franc Drogenik iz Vonarja drž. dar. 15 fl.;
19. Jožef Kostanjšek iz Imenega dež. dar. 15 fl.;
20. Matija Šipeč iz Stojnosela pri Rogatci deželno darilo 10 fl.

Iz Konjiškega in Rogaskega okraja se je prignalo malo kobil in žrebet, tako da komisija ni mogla za prvi okraj določenih daril razdeliti. Zakaj so se konjerejci iz Konjiškega okraja tako malo brigali za to premovanje, nam ni znano. Vsekako je to obžalovanja vredno! Posestniki iz Šmarijskega okraja so spet večinoma pustili potrebna dokazila (pisma) doma in tako se komisija ni mogla na njih ozirati. Ali ni to zaspanost?

Živinski zdravnik Volovšek iz Celja imel je kratek poduk v slovenskem jeziku, načelnik komisije Šubert pa nemški nagovor za slovenske kmete, katerega je tolmačil g. Zupanc iz Pristove. Okrajni zastop v Šmariji zastopal je načelnik dr. Jurtela.

Sejmovi. Dne 29. septembra pri Sv. Lovrenci na Dravskem polju, v Marenbergu, v Cmureku, na Pilštani, v Šoštani in v Veržeji. Dne 2. oktobra v Arvežu in v Mariboru. Dne 3. oktobra v Radgoni.

Dopisi.

Iz Makol. (Redka slovesnost.) To je bil vesel dan za Makolsko župnijo, nedelja dne 17. t. m. Počastili so nas novi častni kanonik, kn. šk. konzistorijalni svetovalec, dekan, mestni župnik, načelnik okr. zastopa Slov. Bistriškega, vč. gosp. Anton Hajšek prvokrat v svojem novem dostojanstvu. Njih rojstna župnija Makolska pripravila jim je slovesen sprejem in skupno čestitanje. K temu je bil postavljen na primernem mestu čeden slavolok z napisom: »Rojstna župnija slavnemu odlikancu najsrčnejšo čestitko!« Željno jih je pričakovala ob določeni uri mnogobrojna množica domačega ljudstva, šolarji, bela in opletena dekleta, župani vseh občin naše župnije, šolski odbor itd. Ob dohodu pozdravil je domači župnik milega gosta ter v kratkih besedah razložil, zakaj da se raduje njihovega odlikovanja vsa naša župnija. Oni so naš najodličnejši rojak in kot bivši dolgoletni tukajšnji, neumorno delavni dušni pastir tudi jeden največjih dobrotnikov Makolske župnije. Kamor pogledamo, povsod vidimo sledove njihovega blagonosnega delovanja: novi zvonovi, cerkev razširjena, znotraj vsa ponovljena, nova prostorna šola itd. Obudili so v naši župniji novo, dotlej tukaj neznašo duhovno življenje, ko so nam oskrbeli sv. misijon in pozneje še večkratne sv. duhovne vaje za razne stanove. Po pravici torej se radujemo in veselimo njihovega odlikovanja ter jim iz vsega srca iskreno čestitamo kot svojemu najodličnejšemu rojaku in velikemu dobrotniku. Bog jih naj živi in ohrani in dodeli, da bi se oni in mi vsi z njimi prav mnogo let radovali njihovega novega dostojanstva. Na to jim je naznanil župan občine Jelovec-Makole, g. Jan. Jerman, da so jih vse občine domače župnije, namreč: Sv. Ana, Dešno, Jelovec-Makole, Pečke, Štatenberg, Stopno, z enoglasnimi sklepi svojih odborov imenovala vsaka za svojega častnega občana, ter jim izročil dotične listine s prelepim diplomom, proseč jih, naj blagovoljno sprejmejo revni izraz ljubezni, udanosti in vedne hvaležnosti cele njih rojstne župnije. Bela, ovenčana deklica govorila je nalašč za to slovesnost zloženo nežno pesem, srčen pozdrav in pomenljivo čestitko. Veselo smo spremljali v dolgem sprevodu častnega kanonika v cerkev, kjer so opravljali slovesno službo božjo, pridigo in sv. mašo z zahvalno pesmijo. Na zvoniku vihrale so lepe zastave in topičev grom naznanjal je daleč okrog veliko radost župnije Makolske!

Iz Senarske pri Sv. Trojici v Slov. goricah. (Smešnost.) Kdor pride k nam, v nekdanji »Schweindorf«, kakor se je pisala naša občina pred 20 leti, lahko se začudi, kako je vse drugače. Zato gre hvala takratnemu županu, ker je dal ime vasi prepisati v Heudorf, ali na staro slovensko ime: »Senarska« je pozabil. Zares, vidijo se že tu in tam na hišah napisi Senarsko, ali te so si dali posestniki sami prepisati. Toraj ni lepo za naše moze, da so samo takrat, ko je volitev, za silo narodnjaki, pa še takrat samo v besedi. To so nam tudi pri zadnji volitvi pokazali, ko so nas celo odbili. Le srečaji naše mogočnejše, te hitro vsak po pragermansko pozdravlja: Gut' Morgen itd. Ako jih opomniš zaradi uradovanja, imajo brž izgovor, da nemški le bolj zastopijo. Ali le pogledjmo njih pisarenje! Po naključji sem dobil živinski potni list v roke, katerega je izdal predstojnik v Sejancih pri Sv. Rupertu. To je bilo vse,

»dajč«: »Ein semelverbige Kuche nah Petau nah Vichmark«. Gospod predstojnik, pišite raje slovensko, gotovo se ne boste tako osmešili pri svojih sosedih! Prav smešno se mi je zdelo, ko sem prebral tukaj napis: R. Habijanitsch, Wagnermeister, saj se mu že vrabci čudijo. No ni čuda, ker imate nemškega soseda: »Jochan Kosar, H. d. Kleidermacher«. Prijatelj, rečem vam, samo z nemškim napisom ne bote izhajali. Toliko za danes, ako se ne poboljša, prinesem pa še več na dan. Rodoljub.

Iz Kraljevec blizu Sv. Jurija ob Ščavnici.

(Nova kapelica.) Blagovoli, dragi »Slov. Gospodar«, vsprejeti nekatere vrstice o slovesnosti, katera se je pri nas zvršila. Na binkoštni ponedeljek so nam gosp. župnik Jurjevski blagoslovili podobo Device Marije in kapelico. Naš premožni kmet Tomaž in njegova žena Marija Borko, posebna častiteljja Device Marije, sta to podobo in kapelico na svoje stroške dala narediti in postaviti, dobro vedoč, da brez božje pomoči in naklonjenosti vse nič ne pomaga. Gospodar in gospodinja sta skrbela, da se je kapelica pozidala in okrasila z venci in čedno naslikala. Podobo je izrezal Trojiški podobar Lavoslav Perko. Delo je lepo. Vsi gospodje v okolici, kateri so dali kaj delati pri gori omenjenem podobarju, njegovo delo hvalijo in tega rojaka priporočujejo. Pisatelj teh vrstic se rad pridruži tej hvali, pristavi ji še samo željo, naj bi se pri enakih naročilih povsod najprvo na domače umetnike gledalo. Kapelica, da bi bila lepa, čim več mogoče, zato sta gospodar in gospodinja skrbela in sta se nepopisljivo veselila, ko je 16. belo oblečenih in ovenčanih zalih in prid ih, pobožnih deklet prineslo Mater božjo iz Jurjevske cerkve. Veselo so doneli Svet-Jurjevski zvonovi, ko se je procesija mnogoštevilna od cerkve pomikala proti Kraljevski vasi, vedno in odločno narodni; vsakemu izmed nas pa je srce čistega, nepopisljivega veselja zaigralo, ko je videl Kraljico nebeško, ki bode naprej v naši sredini bivala. Na licu mesta so preč. gospod Janez Kunce v lepi pridigi pomen podobe razložili. Kakor smo radi, da imamo sedaj lepo kapelico v vasi, tako nas žalosti, da sili nemškutarija že tudi v našo vas. Bog zna, kako smo zaslužili to »šibo božjo«; storimo pa zato, kmetje, med seboj zvezo, da se ji ne udamo, če nam jo tudi vsiljuje »Markec«, ali pa jo kopa »Zemljik« iz zemlje.

Iz Prihove. [Dvojna nagla smrt.] Take smrti nas varuj usmiljeni Bog! Na Prepuši je šla 28. avgusta 68 let stara ženica, Mica Pepevnjak, s kosom kruha na njivo delat in ko je ravno kruha vgriznila, je omahnila in padla mrtva na tla. Hei, ki je nekoliko od nje delala, ni videla, kedaj so mati dušo izdihnil. Kruh je še imela v ustih. Bog ji daj luč nebeško. Veliko žalostnejšo smrt je storil na male meše den na meji naše in Čadramske fare mladenič, vojak. Tovarši so ga vlekli po krčmah, da se ga je nalezal, potem sta ga dva zvalila k znani ženski, ki stanuje v sredi hoste pri Jamni; tam sta ga pustila in hitela po tistega, ki je ž njo že dalje v zvezi. Ta pridrvi razjarjen ter ga pri priči ubije s cepcem. Ubogi siromak, kaj si bo začel v večnosti? Živo čuti zdaj, da je edino prav, kar uči Bog in cerkva, ki prepovedujeta požrešnost in nečistot, pa zapovedujeta biti zmernim in čistim; boli ga, ker se ni izogibal slabe tovaršije. Take žalostne skušnje bi naj druge mladeniče in dekleta spametovale, da bi toliko pridneje v cerkvo in nič v slabe tovaršije ne hodili. Zapeljivka bi naj pridno molila in delala in bi si gotovo več prislužila, ljudje bi jo spoštovali in bi za večnost kaj skrbela.

Iz Dobja pri Planini. (Malo pozno) pridem, g. urednik, pa pot iz Dobja v Maribor je dolga in ni človeku zameriti, če se malo zakasni. Oglasiti pa se le moram, če tudi malo pozno, da svet izve, da tudi tukaj na Dobjem bivamo Slovenci, ki se zavedamo pravic

svojih, ki se ravnamo po pesniku: »Biti Slovenec — bodi Slovencu ponos! Pred nekolikimi leti zboroval je tukaj pri nas, na Dobjem med samimi čvrstimi Slovenci — Nemca, tudi nemškutarčka ne najdeš tukaj in išči si ga z lučjo pri belem dnevu — neki »Germanenbund.« Sam Bog ve, kaj ga je bilo ravno k nam zaneslo! Tudi ne vem, kaj se je pri tem zborovanju sklepalo, pa še manj, komu se je govorilo, menda so si bili poslušalce Nemce seboj privlekli, samo to vem, da so možiceljni neki precej poparjeni odšli — in da se jim od tačas ne cedé sline več po našem lepem kraju. Da bi pa svet vendar kaj hudega nas ne mislil in da bi čvrsti že bolj čvrsti, bolj slabi pa tudi čvrsti narodnjaki postali, sklicali smo bili letos dne 19. septembra slovenski javni ljudski shod ter povabili k temu naše, za naš blagor vnete poslance. In hvala Bogu, shod se nam je vrlo dobro obnesel. Kmetov volilcev se je kar trlo, ves kozjanski okraj bil je prav dobro zastopan. Tudi iz sevnškega okraja prišlo je dosti volilcev. Zborovanje smo začeli popoldne ob 2 v krasno okinčanih prostorih gosp. Gučeka na Tratah in tu ti je bilo lepo, znotraj in zunaj se je kar trlo ljudij! Ko je g. predsednik pozdravil gosp. poslance in druge goste ter jim zaklical iz dna srca »dobro došli«, nastopil je g. Miha Vošnjak, naš državni poslanec, ter poročal o svojem delovanju. Prav pazljivo in z veseljem smo ga poslušali ter z burnim živio odobravalji njegovo delovanje. Zanimivo bilo je tudi poročilo našega deželnega poslanca, ces. svetovalca g. Jermana, ki ume v resni govor svoj marsikatero šaljivo vplesti. Tudi njgov govor bil je z veselim živio sprejet. Izvrstno in navdušeno govoril je zatem deželni poslanec gospod dr. Sernec ter krepko povdarjal potrebo slovenskega uradovanja, nas opozarjal na pravico slovenščino neustrašeno povsod zahtevati ter v nekaterih vzgledih dokazal, kolikokrat se kmetu huda krivica godi, če mora podpisati kaj nemškega, česar ne razume. Hvala g. poslancu za tako lepe, krepke besede! Govorili so še potem dr. Vrečko kot naš sosednji rojak, in naš domačin g. dr. Romih, ki je v domačem narečju tako lepo po »Dobovsko« nam pokazal prijatelje in sovražnike naše. Vmes so nam pa Št. Jurijski pevci marsikatero lepo zapeli, tako da nam je čas le prehitro potekel — in treba se je bilo zopet ločiti. Zdaj nastopi še g. Trček iz Kozjega ter v imenu celega okraja in vseh volilcev gg. poslancem popolno zaupanje izreče, pa jih tudi poprosi še še v naprej tako pogumno potegovati za nas uboge trpine. Živio! donelo je kakor iz enega grla! G. predsednik zahvali se še enkrat vsem govornikom pa tudi volilcem, da so se v tako ogromnem številu sošli, ter zakliče trikratni živio našemu svitl. cesarju in z geslom: vse za vero, dom, cesarja, razšli smo, srčno veseli uric, ki nam jih je pripravil slovenski ljudski shod.

Iz Slatine. (Boben.) Gostje so se razšli, godba je prenehala, godci so raznesli svoje »štrumente« na vse strani, samo boben je še ostal — trgovcu Mat. Lešniku. O ta možicelj se kaj dobro razume na boben. Pred nekaterimi leti so ga dajali na »boben«. To je njegove živce malo razdražilo in šel je v toplice na tri tedne, ali mrzle, ali tople, ne znam; samo to vem, da ga niso nič ohladile. Od tistega časa prav pri lno bobna po Slatini. To ti je krik in ropot, da si moramo ušesa zatikati, kedar dela na svoj »štrument«. Pred kratkim je prinesel svoj boben k občinski seji in tam tako dolgo in močno udrihal po njem, da je vse odbornike izbobnal iz občinske sobe, ter se je seja vsled tega morala preložiti. Večkrat se s svojim bobnom tudi v Rogatec poda k sejam okr. šolskega sveta in tam ž njim tak ropot napravlja, da ga morajo močje, v skrbéh si za svoje ušesne mrenice, krotiti rekoč: pst, tiho, gospodine, mislite rajši, kako ste prišli na — boben! Toda

ne odjenja, nadejajoč se ugnati s svojim bobnom Slovence v kozji rog. Pa bodisi, kakor že hoče, le ta dober svet mu dam: Matevž, odložite boben, pa primite za drug »štrument«, za meter, sicer še spravite brata Janca na — boben!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Dnes jutro pripeljali so se svitli cesar v Inomost, glavno mesto Tirolov ter so odprli deželno razstavo; z njimi se je peljalo več nadvojvod in tudi grof Taaffe in minister za trgovino. — Državne vojske minister je postal fzm. Krieghammer; novi minister je na glasu izvrstnega generala. — Dne 10. oktobra snide se državni zbor in pričakuje se jako živih razprav, posebno o izjemnem stanju v Pragi.

Češko. Češkim listom sedaj prede, ker imajo brž tožbo na glavi, ako le količkaj svoji nevolji dajo duška. Celo krotki pa so »Narodni listy«, glasilo mladočeške stranke. Kaj pa tudi čejo, ko sta izdajatelj dr. Gregor in urednik Anys že v kazenski preiskavi, češ, da sta kriva motenja javnega miru! — V drž. zboru bodo mladočeški poslanci neki čez silo govorili in stavljali predloge, vse zato, da napravijo vladi in zboru — sitnobe. Kakor jih poznamo, je to od njih prav mogoče!

Štajarsko. Nemški konservativni poslanci so imeli poleti obilo volilnih shodov in so jim povsodi volilci izrekli svoje zaupanje, izlasti še v tem, da so poslanci udje »kluba konservativcev«. Tudi mi sodimo, da so storili v tem najbolje, da si niso mogli česa doseči, da bi se videlo. To pač v sedanjih razmerah ni mogoče. — V Gradcu izhaja kaki dve leti sem list, ki hoče nemške duhovnike dobiti na svojo stran in zato rad prinaša cerkvene novice, sicer pa ne more skriti svojih — liberalnih tipavnic. Dvomimo zato, da mu sede nemško duhovništvo na limanice.

Koroško. V Velikoveci je bilo zadnjo nedeljo zborovanje šulvereina; namen mu je bilo ugovarjati zoper novo podružnico sv. Cirila in Metoda, katera se snuje v mestu, od nekdanj slovenskem, sedaj pa že jako pomembnem. — Nova podružnica naše šolske družbe se je ustanovila v Rožeku, vdeležba je hila mnoga in govori jako poljudni. Udov šteje le-ta podružnica že lepo število.

Kranjsko. Nemško Kočevje je vsklicalo za častne meščane ministra Bacquehem, barona Hein in trgovca V. Suppan. Njih zasluge so neki velike pri novi železnici. — Celodnevno poučevanje na ljudskih šolah večim občinam ni po volji in kmetje bi radi, naj se poučevanje tako uravna, da bode le po pol dneva, sicer so stroški za-nje preveliki, dobička za otroke pa v primeri s stroški premalo. Pač resnica!

Primorsko. Sloveča božja pot na Sv. Goru pri Gorici obhaja te dni svojo stoletnico; se ve, da so slovesnosti izgola pobožne. — V mestnem zastopu v Trstu so potrdili vse volitve, tudi tiste, zoper katere so ugovarjali »laški« volilci. Uzrokov za to niso imeli drugih, kakor da so se izvolili slov. možje, sicer bi jih v mestnem zastopu ne bili potrdili.

Hrvaško. Ban Khuen-Héderváry se je povrnil z Bosne, ne da bi se znalo, čemu je hodil tje. Ali bi ogerska vlada to deželo pridobila za-se, za ogersko državo? Človek bi skorej verjel, da je tako. — Predsednik sabora, Mirko Hrvat je umrl — mož jako strog v svojem poslu, ne pa v prepričanju svojem.

Ogersko. Vojaške vaje pri Kiseku so pri kraji in vojaki so razšli, pa tudi visoki gostje Nj. veličanstva.

Nemški cesar je podelil ogerskim ministrom visoka odlikovanja, ali so si jih zaslužili? Morebiti za nemško državo, za našo domačo pa težko! — Judje trpijo težko, da jih svitli cesar ne vsprejema po vrsti t. j. brž za zastopniki drugih ver. Zoper to bi se radi pritožili, ali za sedaj še jim je to — »prekisl grozdje«.

Vunanje države.

Rim. Nekaterim ljudem ni mogoče vstreči in tudi sv. oče Leon XIII. njim ne vstrežajo, kajti sedaj tem ljudem ni prav, da se sv. oče ozirajo tudi na delavce, sedaj sopet ne, ker želijo, da se države izognejo, kjer je le mogoče, vojsk in njih žalostnih nasledkov. No papež Leon XIII. tudi niso željni hvale tacihi ljudij.

Italija. Znano je, da se tej državi godi trda za denarje. Sedaj bi radi ga na posodo, ali kdo jim ga če dati? Vsled tega misli vlada vpeljati nove davke, ali tudi tukaj je hudó, kajti ljudstvo nima, od česar še naj novih davkov zmore. To je v resnici stiska! — Do razsodbe zoper goljufije pri »banca romagna« ne pride še tako hitro, ker se vlada boji, da zadene sodba tudi nje može!

Francija. Ker se bliža čas, da pride rusko vojno brodovje v Toulon, suče se skorej vsa politika okoli tega in lahko ljudstvo, kakor so Francozi sploh, domišluje si že, da pride kmalu Alzacija iz nemških pestij nazaj pod francosko državo in Bog zna, kake gradove si še stavi — v oblake. V resnici le v oblake, kajti na to ni misli, da še zmagajo francoski vojaki kedaj nemške. — Strike delavcev so po vsej državi in ne bode jih tako hitro še konca, prej ne, dokler delavcev ne prižene sila, da sežejo po zaslužku, kjer ga kaj bode.

Anglija. Sedaj miruje državni zbor in tako imajo časa dovolj, da poslanci in volilci premišlujejo, kaj jim bode storiti s homerule. Volilci so za-njo, pa tudi zoper njo, kakor je to pri vsaki novi reči, o kateri nihče ne vé, kaj bode iz nje.

Nemčija. Knez Bismarck se je spravil s cesarjem in mož, za nemške cesarstvo velezaslužen, dobi poslej morebiti miru, saj mora izpoznati, da je za-nj že čas, da misli — na grob. — Po vsem cesarstvu bodo kmalu volitve za deželne zbornice in je ljudstvo že precej sito vednih volitev. Zato se malo več briga, kdo se mu ponuja za poslanca.

Rusija. Car Aleksander je na švedskem dvoru in se počuti tam bolje, kakor doma. Vsaj v strahu si ni za življenje. — O trgovinski zvezi z nemško državo še ni sluha ne duha, najbrž tirja nemška država preveč koristij za-se, sicer si človek težko misli, zakaj je ruska vlada v tem tako oprezna. Trgovina pa trpi v obeh državah precej škode.

Bolgarija. V tej državi so bile une dni volitve v občinske zastope in so skorej povsod možje zmagali, ki so za vlado, ali brez pretepov se volitve niso zvršile. Za nekaj let bode pa neki mir, ker ne bode treba volitev.

Srbija. Čudno je, da kralj Aleksander ne skrbi za to, da pride, čem prej mogoče, njegova mati, kraljica Natalija, k njemu v Beligrad. Postava je pač zoper to, ali postava se prekliča, pa je, ali pa je politika kriva? Natalija vleče močno sapo na — rusko stran.

Turčija. Govorica trdi, da se je ljudstvo na otoku Samos vzdignilo zoper turško vojaštvo. Sultan Abdul Hamid pa temu ugovarja, češ, da je najlepša zastopnost ondi med ljudstvom in vojaki. Kdor verjame, pa verjame.

Grecija. Vlada prizadevle si iz nova dobiti denarja na posodo, ali kolikor je podoba, nima sreče pri tem, kajti pogajanje o posojilu se je razbilo že nekatere krat.

Afrika. Vest se potrjuje, da je nemški potovalec po notranjih delih Afrike, Emin paša, padel pod orožjem arabskih sovražnih čet. Mož je obhodil že veliki del svetá, toda ni mu ga še bilo dovolj, dokler ni našel smrti v tuji zemlji.

Amerika. Glavno mesto Brazilije je brž ko ne že v rokah ustajnikov, da-si nam še poročil o tem manjka. Že več dnij so streljali v mesto in mu napravili veliko škode. — Zoper predsednika republike »združenih držav« v severni Ameriki hoče neka stranka pričeti tožbo, češ, da dela zoper postave. V resnici pa je mož le odobrila načrt postav, ki odpravi srebrni denar in tožniki njegovi imajo od tega denarja največ koristi.

Za poduk in kratek čas.

Spomina vreden mož.

(Napisal Ant. Korošec.)

(Konec.)

Ko smo že nekoliko odrasli, bil nam je Martinec v nekaterih strokah tudi skrben domači učitelj. Pod njegovim nadzorstvom izdelovali smo klopotce, vrtalke in mline za majhen jarek poleg ceste. Le izdelovanje majhnih grabelj, s katerimi nas je večkrat razveselil, pridržal je sam sebi.

Toda tudi to še moram povedati; skoro bi pozabil. Martinec je bil namreč tudi pokrivač. Seveda, pokrival je le slamnate strehe, kajti opeko zlagati po strehi, to pač ni nobena modrost! Kedar je Martinec pokrival, lahko si se prepričal, kako spreten, pogumen in neustrašljiv je bil. Naša streha je bila visoka, a Martinec je storil s hlapcem v roki le kake tri korake in glejte ga, že je bil na slmenu. Ko pa se je tako visoko povspel, ogledal se je v prvem trenutku zadovoljno parkrat na vse strani, ne vem, ali iz ničemernosti, če bi ga kedo opazoval, ali pa iz srčnega hrepenenja, da bi si s tega vzvišenega stališča ogledoval lepo prirodo, ki se je razprostirala pred njim. Vendar zadnje ni verjetno. Še dobro si pomnim, kako sem se bal zanj, ko je tako ponosno tam v visočini krpal sleme. Jaz še si po lestvi do strehe nisem upal priti, kajti brž se mi je začelo vrteti v glavi, čeprav sem se trdno oklepal močnih lestvinih klinov. Toda našemu Martincu se nikoli nič ni zgodilo. Še tedaj se ni hotel zvrniti, kedar so mu oče vrgli kako škopico, če jo je zahteval, temveč gibčno se je malo nagnil na stran, razprostrl roke ter zgrabil škopico in jo položil pred-se. Sicer pa je bil, kakor pri vsakem delu, tudi pri pokrivanju prav resen.

Toda ne smete si misliti, da Martinec ni znal tudi navadnih kmetskih del. Se ve, da jih je znal. Če je kje gospodar zbolel in ni imel hlapca, no, pa so poklicali Martinca, da ga je nadomestoval. Res nekoliko počasi mu je šlo vse izprod rok, pa šlo je vendar le.

A naši možje so mu še tudi v nečem drugem najiskrenejšo hvalo dolžni. Saj veste, kako so naše gospodinjke rade sitne. Če v kuhinji niso noži dovolj nabrušeni ali vile niso dobro nasajene, oj milo Bog, koliko bridkih besed mora slišati vrli mož od svoje zakonske polovice! Ali če je počil obroč na sodu, v katerem se je hranilo, bodisi zelje, bodisi jesih, in gospodar soda ni kmalu nabil, jejmene, kako godrnjanje se začne v kuhinji: »Ves jesih bo stekel, potem pa si lahko drugega kupiš, če imaš toliko denarja. In zelje boš kmalu na tleh našel, kaj pa si bomo potem kuhali? Seveda, za-to nimaš časa, da pa s sosedom kje v senci postojiš, o tedaj se ti ne mudi.« In tako gre naprej, saj vsi poznate te litanije. Toda glejte, ko še je živel Martinec, tedaj pri nas nismo

poznali takih ljubeznivih preprirov. Povedali smo mu samo, da se mora popraviti to in ono, in že drugi dan je prišel, če mu je bilo mogoče, ter nam spravil vse v red.

Da, Martinec, to vam je bil mož, ki ste ga lahko povsodi rabili. A tužna nam majka, letos ga že ni več med živimi. Lanska zima nam ga je vzela. To pa se je zgodilo tako-le. V začetku jeseni je bilo. Martinec je šel k maši, da bi pomagal organistu pri težavnem delu orgljanja. Bila mu je namreč častna služba vlačiti organistu mehe. Rosa še je ležala na zemlji in kakor je bila to njegova navada v takih slučajih, sezul si je Martinec svoje čevlje, da bi jih po nepotrebnem preveč ne zmočil, ter zadel pod vsako pazduho jednega. Pa bilo je hladno in naškodilo mu je. Dobil je nahod, pozneje tudi kašelj, in ko se je odela zemlja v svoje snežnobelo oblačilo, moral je celó leči. In ni več ustal; ko je potem tako hudo pritislila zima, oglasil se je nekega dne v farni cerkvi zvon, naznanjajoč, da se je ločil Martinec od tega sveta. Mnogo ljudi se je bilo udeležilo njegovega pogreba, da-si je bilo izvanredno mrzlo.

Martinca sicer ni več, a spomin na-nj še vedno živi med našim hvaležnim ljudstvom, ki ga res močno pogreša.

Smešnica. O ciganih si naše ljudstvo marsikaj pripoveduje. Je li se vse uprav tako zgodilo, kakor je govorica, ne morem vas na tenko zagotoviti. Toliko pa je vsekako resnice, da so cigani izborni kovači, da se prej razumejo na prerokovanje (orehovo ali ka-li?) in na kupovanje konjev in sicer prav cenó, po dne in po noči, in tudi zaradi izgovorov ne pridejo lahko v zadrego, ali včasih se jim to ne posreči. Tako se je na primer zgodilo nekemu, inace nenavadno zvitemu tičku, ker se mu nikakor ni htelo verjeti, da je plačal lepega konja, ki so ga pri njem našli, ampak naravnoč se je trdilo, da ga je ukradel. Naš cigan pa se tega na vse kriplje brani, ter na opombo sodnikovo, naj le samo čisto resnico govori, stalno trdi: Jaz govorim popolno in čisto resnico; na glavni stezi, pri belem dnevu, našel sem staro podkovo, pa tega nisem jaz kriv, če je ta konj bil na njo pribit, ampak »rečen van, pa mojo vest zastavin, jas sen tak pravičen, ka neman ene naj te menše krivice na moji vesti, nači če se mi kaj takega prigodi«.

Razne stvari.

(Redka slovesnost.) V soboto ob dveh popoldne dospejo čč. frančiškanke iz Levova v Maribor, kjer se takoj podajo v stolno cerkvó. Milostljivi knezoškof bodo sami imeli kratek nagovor, potem bodo jim redovnice obljubile pokorščino. Zatem bode sv. Rešnje Telo izpostavljeno in se bode pred njim hvalnica »Pridi sv. Duh« zapela, potem pa lavretanske litanije opravile in dal sv. blagoslov. Po sv. blagoslovu se odpeljejo redovnice nemudoma v novi pripravljeni samostan, kjer bodo milostljivega knezoškofa pričakovale, da se vredi njihova ostrá klavzura.

(Petdesetletnica.) Dnes pred petdesetimi leti umrli so v Št. Andražu v Labudski dolini knez in škof Ignac Franc Zimmermann. Rojeni v Slov. Bistrici dne 26. julija 1777, posvečeni 8. junija 1800, zasedli so stolico lavantinskih škofov 1824 ter so našo škofijo vladali do 28. septembra 1843. Že 1825 so izprosili od cesarja Franca I. prvi stolni kapitol lavantinski. Razun bisernega zlatomešnika g. M. Korena živita samo še naš preč. g. stolni prošt in prelat Orožen in g. nadžupnik

Fröhlich od onih čast. mešnikov, katere so škof Zimmermann posvetili.

(Odlikovanje.) Vč. g. Ivan Krušič, kn. šk. duh. svetovalec in profesor veronauka na c. kr. gimnaziji v Celju, stopi v pokoj in so mu svitli cesar v priznanje njegovih zaslug podelili čast c. kr. šolskega svetnika.

(Bralno-društvo) v Braslovčah zboruje v nedeljo, dne 1. oktobra ob 3. uri popoldne v prostorih gosp. Brišnika s sledečim vspešdom: 1. Slavnostni govor; 2. poročilo o društvu; 3. vpisanje novih udov; 4. pregled računa; 5. volitev novega tajnika; 6. poučljivi govor o sadjarstvu in 7. razni nasveti. Po zborovanju je prosta zabava in petje domačih pevcev. K obilni udeležbi vljudno vabi Odbor.

(Enakopravnost.) Na c. kr. gimnaziji v Celji je vpisanih letos 379 učencev in še po vrhu jih je 62 v pripravnici. Izmed njih je najmanj 300 Slovencev, profesorji pa so blizo vsi Nemci; tudi juda že bojda imajo na tej gimnaziji!

(Imenovanje.) Gosp. Anton Klobučar, pristav c. kr. okr. sodnije na Ptui, pride za c. kr. okr. sodnika v Trebnje na Kranjskem. — Č. g. dr. France Janežič pride začasno za profesorja veronauka na c. kr. gimnazijo v Celji.

(Razstava.) V Sevnici se vrši dne 6. in 7. oktobra razstava živine in poljskih pridelkov; vrhu tega pa bode tudi poljsko orodje in razni gospodarski stroji na razstavi.

(Volilni shod.) Na zborovanje kat. pol. društva v Konjicah, o katerem govorimo na prvem mestu, pride tudi g. Fr. Robič, državni poslanec za kmečko posestvo

tega okraja, ter prinesemo natančnije poročilo v prihodnjem listu.

(Slaba vest.) Zadnji petek je imela podružnica šulvereina v Ormoži svoj letni zbor in je nje načelnik J. Gedliczka v tem pozdravil slovesno »župana nemškega mesta«. Gosp. Gedliczka se vé, da je velik Nemec, o Ormožu pa sumi, da ga ljudje nimajo za nemško mesto, čemu bi neki sicer poudarjal, da je nemško mesto!

(Dijaski kuhinji v Mariboru) so darovali gg.: Jak. Bohine, stolni župnik v Mariboru 5 fl., dr. A. Medved, prof. na c. kr. gimnaziji v Mariboru, Peter Erjavec, župnik v Trbovljah in Jakob Caf, župnik pri Sv. Tomažu, vsak po 3 fl., gospa Neža Kralj v Trbovljah 5 fl. in neimenovana oseba 2 fl.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Anton Slatinšek, župnik pri Sv. Kungoti na Pohorju, je dobil župnijo na Ponikvi. Č. g. Anton Inkret, začasno v pokoji v Vojniku, je postal provizor pri Gornji Sv. Kungoti. Č. g. Matej Strakelj, kaplan v Šentilju v Slov. goricah, gre za korvikarja k stolni cerkvi v Mariboru, č. g. Jakob Cinglak, kaplan v Selnici ob Dravi, za kaplana v Šentilju v Slov. goricah, č. g. Jožef Kranjc, kaplan v Št. Petru pod Sv. Gorami, na Vransko, č. g. Ivan Munda, kaplan na Vranskem, v Loko, č. g. Fr. Ogrizek, kaplan na Prihovi, v Št. Peter pod Sv. Gorami, č. g. Ivan Zadavec, kaplan v Galiciji, na Prihovo in č. g. Viktor Weixler, kaplan v Loki, v Selnico ob Dravi.

Loterijne številke.

Dunaj 23. septembra 1893: 53, 39, 40, 86, 3
 Građec „ „ 88, 86, 76, 36, 56

IZJAVA.

Podpisana potrjujeta s tem po pravici, da so se pri velikem požaru od 13. mal. srpana t. l., kateri nama je poškodoval posestva, od domače cesarske kraljeve privilegovane avstrijske zavarovalne družbe „Donava“ na Dunaji izplačala polna zavarovalna zneska brez vsacega odbitka najhitreje, za kar izrekava podpisana posestnika najino najtoplejo zahvalo in priporočava vsem domačo cesarsko kraljevo privilegovano avstrijsko zavarovalno družbo „Donava“ na Dunaji.

Bočna v avgustu 1883.

Apolonija Loretič.

(L. S.)

Anton Levar.

Ivan Štiglic.

Resničnost potrjuje županstvo v Bočni.

se priporoča prečastiti duhovščini in slov. cerkvenim predstojništvom, sploh vsem cerkvenim dobrotnikom za naročila cerkvenih posod in orodja, katere v raznih zlogih, od navadnega svečnika do najfinejše umetno izdelane monštrance itd. izdeluje.

V zalogah

je veliko lepih različnih posod in orodja že izgotovljenih na razpolago, vsako naročilo se vestno in hitro izvrši iz različnih kovin — iz zlata, srebra, bakra, nikelnja itd.

Staro blago se popravi, pozlati, posrebrni in poniklja.

Ilustrovani ceniki na razpolago. 9-12

Otvorjenje prodajalnice.

Usojam si p. n. občinstvu naznaniti, da sem 16. t. m. otvoril prodajalnico za sukneno, modro in platneno blago pod trdko:

Ferdinand Gattinger

„k črnemu orlu“

— grajskega trga šte. 8. —

Prizadeval se bodem z dobrim blagom in točno postrežbo pridobiti si zaupanje p. n. kupcev. Prosim za obilni obisk.

S spoštovanjem

2-3 **Ferdinand Gattinger.**

Mlin na štiri kolesa

z gospodarskim poslopjem se proda ali da v najem. Ravno tako tudi stopa za kašo in stiskalnica za olje, blizu 10 oralov travnikov in njiv prve vrste. Vse v dobrem stanu, 1/2 ure od trga Ptujaka gora.

2-3 **Franz Lobenwein.**

Služba orgljarija in mežnarja

se razpisuje pri romarski cerkvi v Rušah do dne 15. oktobra. Prosto stanovanje s četirimi sobami, dohodki obojne službe med njimi eden štrtinjak vina od cerkve, znašajo okoli 400 gold.

Spretnost in izurjenost v orgljariji se tirja.

3-3 **Cerkveno predstojništvo v Rušah.**

Graščinsko oskrbnistvo

Herberstorf

proda od postaje Wildon proti povzetju

jabolčnico

po 100 litrov 8—10 gold.

19

! Glasba !

1-3

Kratko in lahko latinsko mašo v čast „Rožnivijski Kraljici“ je izdal Ign. Hladnik. Dobi se pri J. Kraju v Novomestu (Kranjsko) po 50 kr. Kakor vsa Hladnikova dela, je tudi ta maša jako melodijozna in prav lahka za izpeljavo tudi pevcem po posluhu.

Prodaja posestva!

Trboveljska premogokopska družba prodaja svoje posestvo vložna št. 163 ad Tepinavas, c. kr. okrajne sodnije Konjiške z orodjem vred in brez letošnjega pridelka — za gotovo plačilo.

Omenjeno posestvo obstoji iz: 39 □sež. stavišča, zidana vincarska hiša (z dvema sobama, kuhinjo in pod celo hišo prav zračna, prostorna vinska klet), potem leseni, z slamo kriti hram z vinsko prešo; 1 oral 825 □sež. njiv; 2 oral 1218 □sež. travnikov, večidel s sadjem zasajenim; 731 □sež. pašnikov; 2 oral 1001 □sež. vinogradov; skupaj 7 oralov 614 □sež. jevin.

Pismene ponudbe sprejme Trboveljska premogokopska družba v Trbovljah do 5. oktobra t. l.

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo žleбенega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz, kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman, sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih zrcal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačenim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrovani ceniki brezplačno in franko. 12-20

Glasovita

radi svojega učinka, odlikovana radi svojih lastnosti s častno diplomom in zlato svetinjo na razstavi v Londonu in Parizu, z zlato svetinjo v Briselju in Tunisu.

Želodčeva tinktura
lekarja G. Piccoli-ja
v Ljubljani

je vspešno dietetično sredstvo, katero krepek in zdravi želodec, kakor tudi opravila prebavnih organov izbornopospešuje. 7-12

Izdelovatelj razpošilja jo proti povzetju zneska v zabojih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., po 55 steklenic (zaboj teht 5 kg) za 5 gld. 26 kr. Poštino plača vedno naročnik.

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo.

OZNANILO.

Za poluletni tečaj na deželni podkovačni šoli v Gradci, kateri se začne dne 2. januarja 1894, oddaje se za vredne in uboge podkovače 10 deželnih štipendij po 50 gld. in po mogočnosti s prostim stanovanjem v zavodu, od več okrajnih zastopov in gospodarskih podružnic pa tudi večih štipendij po 50 gld.

Pogoji so, da so najmanj 18 let stari, zdravega in močnega telesa, da imajo domovinsko pravico na Štajarskem, da so ljudsko šolo dobro dovršili in so najmanj dve leti služili kot podkovači.

Razun tega se mora vsak prošnjik z reverzom zavezati, da bode po dovršenem tečaju tri leta na Štajarskem, oziroma v okraju, po katerem je štipendijo prejel, kot mojster ali pomagatelj služboval.

Prošnja z reverzom, krstnim in domovinskim listom, izučnim pismom, s šolskim in zdravniškim spričevalom, delalno knjigo, s spričevalom o premoženju in npravnosti naj se pošiljajo vsaj do 20. oktobra 1893 deželnemu odboru.

Taki podkovači, katerim ni toliko za štipendijo, kakor za poduk, naj dopričajo, da so 18 let stari, da so dve leti kot podkovači služili, ljudsko šolo dobro dovršili in naj se oglasijo z izučnim listom in delalno knjigo pri vodji zavoda.

Gradec, 20. septembra 1893.

Od štaj. deželnega odbora.

Agent „Konkordije“ Hans Bernhaupt

lovi zavarovance banke „SLAVIJE“ z raznimi zvijačami. Med drugim pripoveduje, da smo ga prosili, naj ustopi k nam v službo, da pa tega storiti ni hotel. Da bode častito občinstvo vedelo, koliko mu je verjeti, naznanjamo, da je Hans Bernhaupt bil v naši službi, da smo ga pa iz nje odpustili.

V Ljubljani, dne 21. septembra 1893.
Generalni zastop banke „Slavije“.

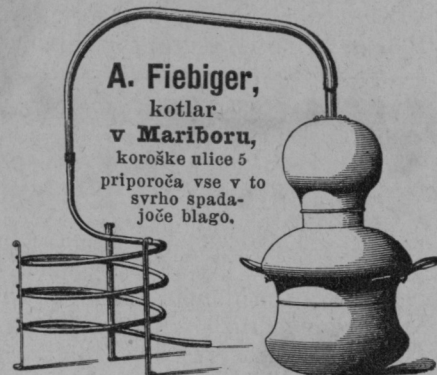
Služba organista in mežnarja

se razpisuje pri župnijski cerkvi Sv. Marjete na Muti do 1. decembra. Prosto, lepo stanovanje; dohodki obojne službe v denarji znašajo okoli 230 gld. Tudi zemljišča je nad tri orale. Spretnost v orgljanju se tirja; seveda imajo Ceciljanci prednost. Služba se nastopi s 1. januarjem 1894. 2-5

Cerkveno predstojništvo na Muti.

Jožef Tušak,

trgovec pri Sv. Antonu v slov. gor., preselil se je iz hiše gospoda Alta v svojo lastno hišo št. 31. Zahvaljuje se vsem obiskovalcem, kateri so ga do zdaj počastili, in prosi tudi v prihodnjic za zaupanje, ker bode zamogel zdaj po nižji ceni blago prodati.

A. Fiebigler,
kotlar
v Mariboru,
koroške ulice 5
priporoča vse v to
svrhu spadajoče blago.

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svileni papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

porej Edvard Ferlinc,
gosposke ulice št. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo trdiko. 32

Kneipp-ova sladna kava

je edino prava v rdečih štirivoglatih zavitkih s podobo župnikovo in trdiko

Bratje Oelz, Bregenz.

V take kraje, kjer se naši pridelki ne dobivajo, razpošiljamo cenó poštne zavitke po gld. 2-10. 8-15

Odgov. urednik B. Ferk.

Tisk tiskarne sv. Cirila.

(Odgov. J. Otorepec.)